

Bumeráng

*„Ha majd öreg leszel...” Ronsard... agyon-
csévelt szöveg mint Villoné is: „Adnád
szívesen majd de koldusnak se kell
amit most megtagadsz”*

*Lágy vagy kemény
fenyegetések s roppant ostobák
ne hallgass rájuk —: önvigasztalások
Légy kíméletlen s önző gyűjtsd a mézet
ne nézd hogy az a másik... Rágja szét
párnáját kínjában a szerelem
nem irgalmasság rakd tele a mézes
bödönt s ha majd keserű lesz a szád...
Mert Ronsard Villon... az nem érdekes
de keserű lesz mindenképp a szád
ha majd öreg leszel ha az leszel
és hogyha már a koldusnak se kell
amit most (mondjuk tőlem) megtagadsz*

Gyászjelentés

*november 8-án élete
a Gyászoló Család 60-ik
felejthetetlen összes rokonok
félnégy órakor az újvárosi
földi maradványát a temető
drága emléke távirati cím
mélyen lesújtott szívvel Káli út
39 özvegye két fia
örökre a református szerint
nyugodjék egyház nyomdavállalat*

Portréfilm

*Mikor rólam portréfilmet csinált
a Tv más egyéb helyszínen között
elvittek egy kis faluba is a
Duna mellé mert gyermekségem és
ifjúságom tucat boldog nyarát
töltöttem ott s úgy látszott s joggal úgy
hogy a teljesség kedvéért nem árt
néhány ottani kép s néhány személy
ki most is ott él s el tud mondani
közös múltunkról egy s más*

*Mielőtt
bementünk volna a faluba kint
a partszélen filmezték még kicsit:
a fűzfák közül teátrálisan
néztem a délelőtti hézagosa
árnyékú víztükröt*

*Míg járt a gép
megpillantottam pár méternyire
a stáb hangmérnökét a partszegély
fölött drótfánál fogva szinte már
a vízbe lógatott egy mikrofont
s tartotta áhítattal majd mikor
utána megkérdeztem tőle mit
bűvészkedett mosolygott egy kicsit
s azt válaszolta hogy vízcsobogást
rögzített hang-aláfestésül az
előbbi néma képsorhoz*

*A fel-
vételt később folytattuk bent gyerek-
kori barátom házában gyerek-
kori barátaimmal lelkesen
s versengve mondtak rólam szépeket
de én mindjobban szégyelltem magam
mert egyre inkább foglalkoztatott
a gondolat hogy mily fölösleges
és nevetséges az igyekezet
„megöröklítésemre” s hogy csupán
a vízcsobogást azt volt érdemes
fölvenni (bár azt meg vajon minek
hiszen amúgy is örökkévaló)*

Ars poeticák a XX. századból

(FÖLJEGYZÉS A HASONLÓ CÍMŰ KÖNYV OLVASÁSA KÖZBEN)

*Miután más-más ars poeticák
tömegét olvassa az ember
s először komolyan veszi
amit komoly nevek leírnak
de aztán lassan kezd megzavarodni
mert halmozódnak a hideg-meleg
fehér-fekete ellentétek és
nem is az egyéniségek jegyében
hanem a tárgyi meghatározásban
még hozzá gyakran szörnyű méretekben
miután mondom kezd megzavarodni
az ember s túl a megzavarodáson
fejet csóválni s kételkedni hogy
egyáltalában lehetséges-e —*

*kél benne forró hála is ama
szent kóklerek és bohócok iránt
akiknek mégiscsak köszönhető
hogy a „hasznos” és hogy a „praktikus”
az „okos” „pontos” „rendes” „célszerű”
s hasonló más derék szavak közé
az áldott „szép” szó is belékerült*

VÁRNAI LÁSZLÓ FOTOGRAFIKÁJA